

[Kaj Hansen.]

at sammensvejs sig i en sådan front, at man får ændret boliglovgivningen i helt afgørende grad, således at den uretfærdighed, der fortsat opretholdes, fjernes. Det er helt fabelagtigt, at man i et sådant lovforslag faktisk vil udbygge og øge uligheden mellem ejere og lejere. Derfor kan vi ikke stemme for de ændringsforslag.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet er imod subsidiering i enhver form, både direkte og indirekte, til boligformål. De ændringsforslag, der nu er til behandling, og som vi skal stemme om om lidt, afslører, at regeringen og forligspartierne lægger op til interessepolitik, som resulterer i klassepolitik, eventuelt klassekampe. Meget ofte hører man fra repræsentanter for den højre side i salen på vælgermøder og andre steder, hvor man debatterer disse problemer, at der er jo ingen skel i befolkningen, der er jo ingen kløft, der er jo ingen klasseforskæl.

Resultatet af de første forhandlinger foreligger nu, og fremfor at give et kontant tilskud til isoleringsarbejde og energibesparende foranstaltninger – som retsforbundet i parentes bemærket også vil modsætte sig, men dog vil foretrække fremfor dette ændringsforslag – har man afsat en bevillingsramme på 200 mill. kr. årligt i tre år, hvor man over sin selvangivelse kan fratrække en vis procentdel af x kroner. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan man vil sikre, at beløbsrammen på 200 mill. kr. overholdes. Hvis jeg i 1978 anmoder om at få bevilget tilskud til isoleringsarbejde og jeg får denne bevilling, så skal jeg først i februar måned 1979 udfylde min selvangivelse med fradragsberettigede beløb for 1978-indtægten. Man ved ikke i bevillingsøjeblikket, om min trækprocent er 40 eller den er 50, og om jeg har en skattepligtig indtægt på 50.000 kr. eller 20.000 kr. eller 300.000 kr. Og det er da givet, at jo højere min skattepligtige indtægt er, desto større vil min procentuelle besparelse være, desto større vil tilskuddet være. Hvordan vil man sikre, at de 200 mill. kr. i beløbsrammen kan overholdes? Hvordan kan man være så fremsynet, at man kan forhindre det, der nævnes i dag i Information, hvis jeg må referere til udtalelsen af hr. Auken, som indrømmer, at man har regnet med i forliget, at hver 5. parcelhusejer vil benytte sig af dette tilskud. Hvis det nu viser sig, hr. Auken, at det er hver 4. eller hver 3., der øn-

sker at benytte det? Hvis det nu viser sig, som Information lægger op til, at det muligvis bliver en statsudgift på 400 mill. kr. i stedet for 200 mill. kr., hvordan vil man sikre sig mod det? Er det ikke et lidt for stort forsøgsarbejde? Har man ikke her begivet sig ind på en vej, hvis konsekvenser man ikke kender?

Midt i al denne hurlumhej af lovforslag om beskatning af mere eller mindre tilfældige borgere i dette land er det virkelig opmuntrende, at hr. Grünbaum har gennemskuet hulheden i dette ændringsforslag. Ud over at det er opmuntrende, at hr. Grünbaum har gennemskuet hulheden i forslaget, er det også befriende, at hr. Grünbaum lytter til sin samvittigheds røst og ønsker at stemme imod dette vanvittige tilskud, som kun en ganske lille del af befolkningen kan benytte sig af. Jeg synes, vi her har et forslag og en meningstilkendegivelse, som fortæller mig, at her var et område, hvor vi burde stille tingets medlemmer frit. Det mener jeg i øvrigt at man altid burde gøre, hvis man skal stemme efter sin overbevisning, som vi sådan set ene og alene har bundet os til ved at skrive under på, at vi vil holde grundloven som folketingsmedlemmer. Jeg ville meget gerne se et resultat af denne afstemning, som skal finde sted om lidt, hvor folketingets medlemmer stemmer efter deres inderste overbevisning og ikke efter en eller anden dikteret partiparole.

Det er ikke i boligudvalget godtgjort, hvor stor effekten vil være af disse foranstaltninger, hverken på det energibesparelsesmæssige eller på det beskæftigelsesmæssige område. Man forestiller sig et eller andet, resultatet vil vise et helt tredje.

Jeg beklager dybt, at man er slået ind på den vej, at man fortsat betræder gamle, vante stier fremfor at rydde op i skattejunglen, fremfor at boligen i sig selv skal være selvangivelsen uvedkommende, fremfor at tro på, at befolkningen anser det for lønsomt at foretage disse energibesparende foranstaltninger. Man skulle da gerne kunne fortælle folk, at det kunne betale sig; så skulle parcelhusejerne og andre, som kan udnytte disse fordele her, nok selv finde ud af, at de gerne ville gøre det.

En gruppe, som jeg lige her til slut vil sende nogle venlige tanker, er pensionister og andre småbemidlede, folk, som dårlig tjener til at kunne betale en indkomstskat, og det er fortrinsvis pensionister og invalidepensionister. De har ingen muligheder for at få isoleret deres boliger, medmindre de selv vil betale det. De har